

nad ob. a obv. notáři. Dle § 98 lit. a) zák. čl. XXII:1886 pak ztrátu úřadu, která jest dle § 95 lit. b) cit. zák. čl. trestem disc. proti členům ob. představenstva, mohl vysloviti toliko místožupan, proti jehož výroku dle § 97 přípustna byla apelace na správní výbor municipia, resp. ve III. stolici na min. vnitř. Podle toho nebyl by býval župní adm. výbor k propuštění st-lovu vůbec příslušným, a nemohlo by opatření jeho jako opatření úřadu nepřislušného vejíti proti st-li v moc práva. Působnost místožupanů pak přenesena byla na župana teprve nař. ze 7. března 1923 č. 113 Sb. a nebyl by tedy mohl župan působnost, která místožupanu příslušela, v kritické době vykonávati.

Z předeslaného plyne, že výrok žal. úřadu o právní moci propuštění st-lova ze služby notářské nemá opory v zákoně a ježto pak nárok na pensi odepřen byl st-li z důvodu nezákonného, nezbylo než nař. rozhodnutí zrušiti dle § 7 zák. o ss.

č. 6450.

Státní zaměstnanci (Slovensko): Má bývalý uherský, do čsl. služeb státních převzatý lesní úředník nárok na deputát polnosti a dříví?

(Nález ze dne 2. dubna 1927 č. 6879.)

V ě c: Alois W. v Nitře proti ministerstvu zemědělství exposituře pro Slovensko stran reluta za dříví a pole.

V ý r o k: S t í ž n o s t z a m í t á s e j a k o b e z d ů v o d n á .

D ů v o d y: St-li byla jako lesnímu radovi v N. výměrem žal. úřadu ze 4. dubna 1922 podle zák. č. 222/20, resp. podle vl. nař. č. 666/20 ke dni 1. ledna 1921 propočtena služ. doba s tím účinkem, že k tomuto dni resultovaly pro něho požitky VI/4 hodn. tř. Dne 25. dubna 1923 podal žádost, aby mu od 1. ledna 1921 bylo poukázáno relutum (za dříví a pole) odpovídající VI. hodn. tř. — — — Nař. rozhodnutím žal. úřad žádost st-lovu zamítl s tím odůvodněním, že pro výměru reluta za dřevo a pole jest rozhodující hodn. třída jmenováním nabytá, jak jest zřejmo z výn. býv. uh. min. orby z 11. listopadu 1904. Dle tohoto výnosu přísluší lesnímu radovi (VII. hodn. tř.) deputát 72 m³ dřeva a 15 jiter půdy. Jelikož přiznáním požitků VI. hodn. tř. 4 stup. platového se nic nezměnilo na st-lově zařazení v hodn. třídě, nemá v důsledku toho nároku na zvýšení zmíněných deputátních požitků.

O stížnosti uvažoval nss následovně:

Jak žal. úřad, tak i st-l shodují se v tom, že st-l v době kritické byl akt. úředníkem čsl. státu a nikoli úředníkem uh. systému. Jest tedy okolnost tato nesporná. Pak ovšem dle § 2 zák. č. 269/20 byl st-l podroben předpisům platným pro státní zaměstnance československé, zejména i předpisům služ. pragmatiky z r. 1914, jakož i všem předpisům a nařízením, jimiž upraveny jsou služ. a odpoč. požitky stát. zaměstnanců republiky čsl. Naproti tomu předpisy býv. král. uh. se na st-le nevztahují, leda že by některý předpis uh. pozitivní normou čsl. byl závazným způsobem na st-le vztažen, resp. že by individuálním správním aktem st-li určitý právní nárok, pro který jinak by byla opora jen v právních normách uher., byl býval přiznán.

Všeobecného ve sbírce zák. a nař. uveřejněného předpisu, kterým by se upravovaly deputátní požitky stát. les. úředníků, nss neshledal. Deputátní požitky nepatří také k oněm požitkům, které má na mysli § 45 služ. pragmatiky, ježto slovem »požitky«, na které má stát. úředník nárok, rozuměti dlužno dle § 45 služ. prag. toliko plat a »aktivní«, resp. podle zák. č. 541/19 »místní« nebo funkční (činovní) přídavek. Dle § 51 služ. prag. pak časovým postupem jest postup do požitků nejbliže vyšší hodn. třídy, avšak beze změny v postavení v hodn. třídě. Znamená tedy časový postup sám o sobě pojmově postup jen do oněch »požitků«, které zákon výslovně označuje. Naproti tomu stanoví předpis § 58 služ. pragmatiky, že otázka, zda, v jaké výměře a za jakých předpokladů a podmínek přísluší úředníku po dobu určitého upotřebení nárok na úřední nebo naturální byt, nebo není-li takového, na bytový ekvivalent, nebo na jakékoliv jiné vedlejší požitky na penězích nebo naturalích, řešena jest zvláštními předpisy. Přísluší tedy státnímu úředníku právní nárok na jakékoliv vedlejší požitky, které nepatří k požitkům řádným v § 45 služ. prag. vyjmenovaným, jen potud, pokud jej může opřítí o zvláštní v té příčině vydané předpisy. K takovým vedleším požitkům patří i požitky na naturalích, t. j. i deputát na dříví a polích, ježto požitky tyto pod požitky v § 45 služ. prag. vyjmenované zahrnouti nelze. Na tyto vedlejší požitky nelze beze všeho dalšího použití předpisů o časovém postupu a nemá proto výnos žal. úřadu ze 4. dubna 1922 pro posouzení nároku na výši deputátních požitků sám o sobě žádného významu, ježto výnos ten upravuje propočtení služ. doby podle zák. č. 222 a vlád. nař. 666/1920 a tedy stanoví jen požitky dosažené časovým postupem.

Nemůže proto st-l pro domnělý svůj nárok ani ze zák. č. 222/1920 nic dovozovati.

Ježto pak není žádného všeobecně platného předpisu vydaného státem čsl., který by st-li skýtal nárok na deputátní požitky ve výměře odpovídající platům hodn. třídy dosažené postupem časovým, není vadou řízení, že žal. úřad žádného takového předpisu necitoval, ježto jej ani citovati nemohl.

Jediným zdrojem, ze kterého by st-l mohl odvozovati právní nárok na deputátní požitky odpovídající platům VI. hodn. třídy, mohl by tedy býti nějaký individuální správní akt, kterým se mu nároku takového dostalo. St-l však žádného takového správního aktu neuvádí a ze spisů správních také žádný takový správní akt zjistiti nelze. Leč i kdyby úřad st-li byl přiznal individuálně požitky deputátní podle nař. býv. uher. min. orby z 11. listopadu 1904, nemohl by st-l z nařízení tohoto dovoditi nárok na deputátní požitky odpovídající VI. hodn. třídě, ježto nařízení toto stanoví, jaký nárok na takové požitky mají lesníci (X. hodn. tř.) a hlavní lesníci (IX. hodn. tř.), dále jaký nárok mají lesmistři (VIII. hodn. tř.) a lesní radové (VII. hodn. tř.) a určuje tedy požitky ty podle služ. hodnosti a nikoli podle platů.

Č. 6451.

Církevní věci. — Administrativní řízení: I. * Opatření státní správy kultové podle § 54 zák. ze 7. května 1874 č. 50 ř. z. není vázáno na řádný postup instanční. — II. * Před opatřením státní